

Gabriel García Márquez (1927)

Sto rokov samoty (Cien años de soledad, 1967)

(preložil Ivan Puškáč)

O veľa rokov neskôr, zoči-voči popravnej čate,
plukovník Aureliano Buendía si spomenul
na to dávne popoludnie, keď ho otec vzal so sebou
a on po prvý raz videl ľad.

...

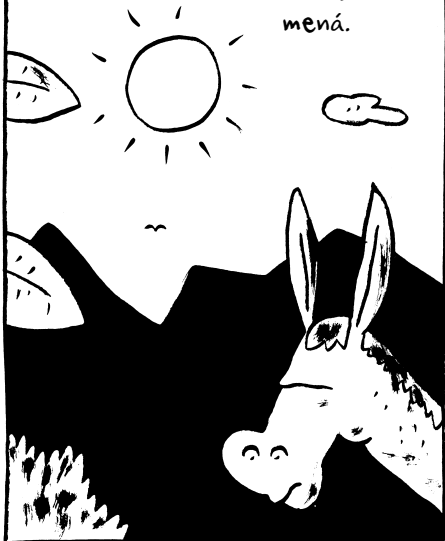
Prv ako prišiel k poslednej strofe, stihol si uvedomiť,
že z tejto miestnosti už nikdy nevyjde, lebo je
súdený, že to mesto zrkadiel (alebo zrkadlenia)
zmetie vietor a bude vytreté z ľudskej pamäti
v okamihu, keď Aureliano Buendía rozlúšti posledný
pergamen, a všetko, čo sa v nich napísalo,
že je neopakovateľné odvždy a navždy, lebo rodom,
odsúdeným na sto rokov samoty, sa už nikdy
na tejto zemi nijaká nová príležitosť nenaskytne.

Sto rokov samoty

Kniha je príbehom jednej rodiny v meste Macondo. Začína pri postave Josého Arcadia, ktorého každý pokladá za blázna.

Počas 100 rokov sa v rodine vystriedalo 7 generácií a každý člen rodiny sa volal Jose, Arcadio, Aureliano alebo mal všetky tieto mená.

V siedmej generácii narodeného Aureliana (Ha! A je to tu.) odnášajú mravce, ktoré sa pravdepodobne volajú Jose alebo Arcadio, alebo...

